

[Stein.]

Der indføres ifølge denne Bestemmelse Bøde eller Hæfte for den Læge, som optræder paa denne Maade. Men for øvrigt maa jeg mene, at saadanne Misbrug af Autorisation ogsaa maa kunne falde ind under den følgende Bestemmelse i § 20, hvorefter en Læge, der har vist sig uværdig til den for en Læge fornødne Tillid, enten for bestandig eller for en vis Tid kan frakendes Retten til at udøve Lægegerning. Saa er der den tredje Bestemmelse, som vi i denne Forbindelse maa lægge megen Vægt paa: Forbudet imod — det delvise Forbud — imod Reklamering, jeg kan for øvrigt godt sige Forbudet derimod, da der kun tages det ene Forbehold, at vedkommende skal være berettiget til at offentliggøre en almindelig Meddelelse om sin Adresse. Derved kommer man bort fra den markskrigeriske Reklame og hele den uheldige Paavirkning, som kan ske og sker gennem Reklamer, Brochurer o. s. v., og som maaske rummer den største Fare for ukyndige og naive Personer.

Selv om det altsaa ikke er lykkedes at faa Kvaksalveriet ud af Lægeloven, er der gennem de omtalte Bestemmelser, baade Ansvarsbestemmelserne og Forbudet imod Reklame, draget saadanne Grænser for den ulegaliserede Lægevirksomhed, at Faren ved denne er i høj Grad forringet. Dette har været ganske afgørende for min Tilslutning og for Tilslutning fra den Side, jeg repræsenterer. Som Lovforslaget nu foreligger, tror jeg, man maa sige, at det paa dette Punkt er fuldt ud forsvarligt, hvad vi ikke mener, det tidligere har været, og jeg tror, at baade Lægerne og Publikum kan være tjent dermed. Vi kan være disse Bestemmelser bekendt i enhver Henseende, og uden at gaa i Einzelheder tør jeg sige det samme om Lovforslaget som Helhed; med den Affattelse, hvori det her foreligger, vil vi kunne være det bekendt, baade indadtil og udadtil. Vi har her i Landet en Lægestand, der i Kraft af sin Uddannelse og sin Indstilling nyder almindelig Anseelse og fortjent Tillid. Den danske Lægevidenskab fører sine Traditioner langt tilbage i Tiden, og den rummer en Række Navne, der inden for de forskellige Omraader nævnes med al mulig Hæder og Hønnør. Der er her noget at værne om og bygge videre paa.

Derfor har det ogsaa under Arbejdet med dette Lovforslag — det vil jeg gerne have Lov til at sige — været en Tilfredsstillelse, at man har kunnet se, at det

ikke for Lægerne var om at gøre at slippe igennem saa billigt som muligt, at de tværtimod ikke har haft noget som helst at indvende imod, at Kravene skærpedes, og at Gerningens Ansvar understregedes. Saa meget mere tør vi vente, at denne Lov om Udøvelse af Lægegerning ifølge hele sit Tilsnit og hele sit Indhold vil være i Stand til at underbygge den høje Standard, som den danske Lægevirksomhed er naaet til, og som den danske Lægestand repræsenterer.

Jeg vil gerne medgive dette Lovforslag de samme gode Ønsker, som der er givet Udtryk for fra anden Side.

H. P. Jensen: Da jeg kan slutte mig til, hvad Ordføreren har udtalt, havde jeg egentlig ikke ment, der var Gruud for mig til ved denne Lejlighed at gøre nogle Bemærkninger, men da der nu fra anden Side er knyttet Udtalelser til Lovforslaget, vil jeg alligevel her fra Talerstolen gøre opmærksom paa, at ogsaa mit Parti havde ønsket, at Bestemmelserne over for Kvaksalvere var blevet noget kraftigere formet i Lovforslaget, end Tilfældet er. Naar dette ikke er sket, skyldes det aabenbart det gode Samarbejde, der har været inden for Udvalget, hvor vi har bøjet af for hinanden for at opnaa et Resultat, som alligevel synes at være et saadant, at vi fra de forskellige Sider kan kalde det tilfredsstillende.

Lægernes Stilling i vort Land skal jeg ikke komme ind paa, for det er vist et Punkt, vi alle er enige om.

Jeg vil endnu kun anbefale, at man tiltræder Lovforslaget, saa at det kan blive ophøjet til Lov og derved blive Slutstenen i en Række af Love, der er givet paa Sundhedsvæsenets Omraade i de sidste Par Aar.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal ogsaa nu ved Lovforslagets tredje Behandling anbefale Forslaget til endelig Vedtagelse, idet jeg i øvrigt henviser til de almindelige Udtalelser, jeg fremkom med ved anden Behandling, og takker den højtærede Ordfører (Rytter) for de venlige Ord, han rettede til mig, og de venlige Ord, hvormed han omtalte Indenrigsministeriets Embedsmænd.

Jeg havde egentlig haabet, at jeg ikke i Dag skulde føje noget til mine Bemærkninger forleden, men jeg oplevede jo, at den ærede Ordfører pludselig fandt paa at knytte storpolitiske Betragtninger til dette Lovforslags endelige Vedtagelse, Betragtninger, som jeg i og for sig synes